

løb, bl.a. hvor kørselsfejl og spirituskørsel har givet grundlag for det. Det forhold, at trafikanten er flygtet fra uheldsstedet, medfører ikke i sig selv frakendelse af førerretten.

5. Skærpelse af sanktionerne over for flugtbilister

5.1. Skærpelse af straffene

Den centrale bestemmelse vedrørende flugtbilister i færdselslovens § 9, stk. 1, 1. pkt., lyder således: »Trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse og i muligt omfang yde hjælp til tilskadekomne.« Den tilhørende straffebestemmelse er § 117 d, stk. 1, hvorefter overtrædelse af § 9, stk. 1, straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

Ifølge retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselsager skal anklagemyndigheden i tilfælde, hvor en person har overtrådt § 9, stk. 1, ved at have undladt at standse og yde hjælp eller nægtet at opgive navn og bopæl, nedlægge påstand om en bøde på 1.000 kr. Efter retningslinjerne skal påstanden være frihedsstraf, såfremt en overtrædelse af § 9, stk. 1 (og 2), består i undladelse af at standse op og yde hjælp ved personskade.

Der foreligger således efter de gældende retningslinjer »skærpene omstændigheder«, jf. § 117 d, stk. 1 – og dermed mulighed for frihedsstraf – når overtrædelsen af § 9, stk. 1, 1. pkt., er sket i et tilfælde, hvor en person er kommet til skade ved færdselsuheldet.

Efter færdselslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., gælder der tillige en pligt for den, der har forvoldt skaden, til snarest muligt at underrette politiet i tilfælde, hvor der er »sket skade på en anden person, og skaden ikke er ubetydelig«. Af straffebestemmelsen i § 118, stk. 1, fremgår det, at denne overtrædelse straffes med bøde.

Anvendelsen af henholdsvis begrebet »tilskadekomne« i § 9, stk. 1, 1. pkt., og udtrykket »ikke ubetydelig skade« på person i § 9, stk. 2, 1. pkt., synes at vise, at § 9, stk. 1, 1. pkt., omfatter alle former for personskade, mens § 9, stk. 2, er forbeholdt de alvorligere skader. Om forståelsen af skadebegreberne i § 9 fremgår af litteraturen, jf. nærmere afsnit 3 ovenfor, at nogle forfattere har lagt vægt på, om skaden skal behandles på skadestue, og at andre finder, at helt ubetydelige

skader så som blå mærker mv. kan holdes uden for skadebegrebet i § 9, stk. 1, 1. pkt.

Som det fremgår ovenfor under afsnit 4, er en stor del af sagerne om overtrædelse af pligten i § 9, stk. 1, til at standse og yde hjælp til tilskadekomne afgjort med bødestrafte, selv om personer har pådraget sig skader – herunder også alvorligere skader – ved færdselsuheldet.

Årsagen til, at der ikke er nedlagt påstand om frihedsstraf i disse sager, er formentlig bl.a., at der er en vis tvivl om rækkevidden af begrebet »tilskadekomne« i § 9, stk. 1, 1. pkt., når dette sammenholdes med straffebestemmelsen, der alene giver mulighed for frihedsstraf, når der foreligger skærpene omstændigheder. Det er heller ikke i Rigsadvokatmeddelelsen nærmere beskrevet, hvornår der i en sag om overtrædelse af § 9, stk. 1, 1. pkt., foreligger skærpene omstændigheder, idet det alene nævnes, at der skal nedlægges påstand om frihedsstraf ved »personskade«.

Anvendelsen af bødestrafte synes således til dels at kunne forklares med, at der hersker uklarhed om anvendelsesområdet for frihedsstraf ved overtrædelse af § 9, stk. 1, 1. pkt.

Hertil kommer, at det formentlig i praksis i nogle tilfælde kan være vanskeligt at afgøre, om en bilist, der er flygtet fra et uheldssted, burde have indset, at personer var kommet til skade. I nogle tilfælde kører en bilist således straks ved en påkørsel fra stedet uden at standse og konstatere, om nogen er kommet til skade. I andre tilfælde standser bilisten i forbindelse med uheldet, men forlader herefter stedet uden at hjælpe andre involverede. I det første tilfælde kan det være vanskeligt at bevise, at bilisten burde have indset, at der kunne være opstået personskade, mens det i det andet tilfælde kan være vanskeligt at føre bevis for, at bilisten indså omfanget af personskade.

Sådanne vanskeligheder med hensyn til bevisførelsen om, hvad flugtbilisten burde have indset med hensyn til en eventuel personskade i den konkrete situation, kan være en anden årsag til, at der i så vidt omfang anvendes bødestrafte.

En skærpelse af straffene på området bør derfor efter min opfattelse overvejes sammen med en ændret udformning af den gældende bestemmelse, bl.a. således at det tydeligere fremgår af loven, i hvilke tilfælde frihedsstraf skal anvendes.